

अनु

अनु

अनु

भगिनीगमनं	१
आचार्यभार्यागमनं	१
शरणागतागमनं	१
गङ्गीगमनं	१
प्रव्रजितागमनं	१
धात्रीगमनं	१
साध्वीगमनं	१
वर्णात्तमागमनं	१
एतानि त्रयोदश गुर्वङ्गना- गमनसमानि ।	१३

इति प्रायश्चित्तविवेकसङ्ग्रहः । ३५

अनुपानं, स्त्री, (अनु + पा + कर्मणि ल्युट् ।) औष-
धाङ्गपेयविशेषः । औषधेन सह तत्पश्चादा-
पीयते यत् । यथा,—

“अनुपानविशेषेण करोति विविधान् गुणान्” ।

इति वैद्यकं ।

अनुपुष्पः, पुं, (पुष्पमनुगतः तत्पुष्पविकसनेनैव तत्प-
काशात् प्रादिसमासः ।) शरः । इति शब्द-
चन्द्रिका ।

अनुप्रासः, पुं, (रसाद्यनुगतत्वेन प्रकर्षेण वर्णानामासः
न्यासः, अनु + प्र + अस् + घञ् ।) तुल्यवर्ण-
विन्यासः । यथा,—“वर्णसाम्यमनुप्रासः” इति
काव्यप्रकाशः ।

“वर्णोत्तरानुप्रासः पदे पादे विधीयते” ।

इति काव्यचन्द्रिका । अस्य विवरणं अलङ्कार-
शब्दे द्रष्टव्यम् । (“वर्णसाम्यरूपः शब्दालङ्कार-
विशेषः, अत्र वर्णानामेव सादृश्यं ज्ञेयं, स्वर-
मात्रेऽपि सादृश्यं वैचित्र्याभावात् न गणितं । स
तु पञ्चविधः, द्वैकानुप्रासो रत्नानुप्रासः श्रुत्यनु-
प्रासोऽनुयानुप्रासो लाटानुप्रासश्चेति । अनुप्रासः
शब्दसाधुं वैषम्येऽपि स्वरस्य यत्” । इति सा-
हित्यदर्पणे ।)

अनुभवः, पुं, (अनु साहित्येन भवते गच्छति, अनु +
भु + पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ।
“सानुभवः प्रभुरपि क्षणदाचराणाम्” । इति
रघुवंशे ।)

अनुबन्धः, पुं, (अनु + बन्ध + यथासम्भवं भावादौ
घञ् ।) दोषोत्पत्तिः । प्रहत्यादिः । आदिशब्देन
प्रत्ययागमादेशः । विनश्वरः । उद्धरितप्रध्वंसी
इत्यंशको वर्णः । मुख्यानुयायिप्रियः । विवाहा-
मन्त्रव्याघ्रादिषु मुख्यं पित्रादिकमनुयाति यः ।
मुख्यानुयायी प्रियश्चेति इयं सत्त्वमिति खामी ।
प्रकृतस्यानुवर्त्तनं । प्रकान्तस्य अनिवर्त्तनं । इत्य-
मरभरतौ । दोषोत्पादे यथा,—

“अनुबन्धं बुद्ध्यास्य दग्धो विधीयतामिति” ।

विनश्वरे यथा । औट् टकारानुबन्धे लोपः ।
प्रकृतस्यानुवर्त्तने यथा । भोक्तुमनुबन्धः कृतः ।
प्रिष्टौ यथा । “बालकानुबन्धेन यात्रामङ्गो
माभूत्” । इत्यमरटीकासारसुन्दरी ०० । बन्धः ।
इति मेदिनी । आरम्भः । इति शब्दरत्नावली ।
लेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ०० । वेदान्तमते

अधिकारिविषयसम्बन्धप्रयोजनानि । वैद्यकमते
वातादिदोषाणामप्राधान्यं ॥

अनुबन्धी, स्त्री, (अनुबन्धते अतिनिश्वासेन व्यापि-
यतेऽनया, अनु + बन्ध + करणे घञ्, ततो गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) हिक्का । टण्डा । इति मेदिनी ॥

“अनुबन्धः प्रिष्टौ दोषे पादे मुख्यानुयायिनि ।

विनश्वरे प्रहत्यादौ प्रकृतस्यानुवर्त्तने ॥

अनुबन्धी तु हिक्यां टण्डायामपि योषिति” ।

इति मेदिनी ।)

अनुबोधः, पुं, (अनु + बुध् + णिच् + भावे अच् ।)
गन्धोदीपनं न्यूनपूर्वगन्धस्य चन्दनादेः प्रयत्न-
विशेषेण पुनः पूर्वसौगन्धोत्पादनं । तत्पर्यायः ।
प्रबोधनं २ । इत्यमरः । पश्चाद्बोधः ॥

अनुभवः, पुं, (अनु + भू + भावे अच् ।) स्मृतिभिन्न-
ज्ञानं । अनुमानादि । धारावाहिज्ञानं । तत्प-
र्यायः । उपलम्भः २ इत्यमरः ॥

अनुभावः, पुं, (अनुभावयति बोधयत्यनेन, अनु + भू
+ णिच् करणे अच् ।) प्रभावः । कोषदण्डजं
तेजः । सतां मतिनिश्चयः । सतां अभिप्रायस्य
निश्चयः । निश्चयमात्रेऽपि । भावबोधकः । रत्नादि-
सूचकगुणक्रियादिः । स च लोचनचातुर्यभूतेषु
मुखरागदिरूपः । एवमन्यत्रापि । इत्यमरभरतौ ॥
(स्थिरता । निर्द्वारः । अवश्यम्भाविता । तेजः ।
यथा,—

“नरपतिकुलभूयैर्गर्भमाधत्त राज्ञी
गुरुभिरभिनिविष्टं लोकपालानुभावे” ।

इति रघुवंशे ।)

अनुभूतिः, स्त्री, (अनुभवनं अनु + भू + क्तिन् ।)

अनुभवः । सा चतुर्विधा । प्रत्यक्षं १ अनुमितिः २

उपमितिः ३ शब्दबोधः ४ । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनुभूताद्यविस्मृतिः, स्त्री, (अनुभूतादीनि व्याकरणा-
दीनां पदपदार्थप्रभृतीनि न विस्मर्यन्तेऽनया, न
+ वि + स्मृ + करणे क्तिन् ।) संस्कारः । अनु-
भूतानां स्मृतानाञ्च अविस्मृतिर्यस्मात् स भाव-
नाख्यसंस्कार इति यावत् ॥

अनुमतकर्मकारि, [न] त्रि, (अनुमतमनुज्ञातं
कर्म कर्मधारयः, तत्करोति यः अनुमतकर्म +
ह + णिनि उपपदसमासः ।) लिखितपत्राद्यनु-
सारेण कर्मकर्त्ता । आज्ञया कार्यकर्त्ता च ॥ इति
व्यवहारकाण्डं ॥ अङ्को इति आरबी भाषा ।

अनुमतिः, स्त्री, (अनु + मन् + भावे क्तिन् । कला-
हीनत्वेऽपि पूर्णमाविहितयागादिकरणात् अनु-
ज्ञायतेऽस्यां अनु + मन् + अधिकरणे क्तिन् ।)
सम्मतिः । अनुज्ञा । न्यूनैकाला पूर्णिमा । चतु-
र्दशीयुक्ता पूर्णिमा । इति मेदिनी ॥

“कुङ्के चैवानुमत्यै च प्रजापतय एव च ।

सहद्यावापृथिव्योश्च तथा स्त्रियुक्तेऽन्ततः” ॥

इति मनुः ।)

अनुमरणं, स्त्री, (अनु + मृ + भावे ल्युट् ।) पश्चा-
न्मरणं । भर्त्तरि मृते तत्पादुकादिकमादाय ज्वल-
चितारोहणपूर्वकं स्त्रिया मरणं । यथा—
“देशान्तरमृते पत्नौ साध्वी तत्पादुकादयं ।

निधायोरसि संयुद्धा प्रविशेत् ज्ञातवेदसं” ॥

इति ब्रह्मपुराणं ॥ ब्राह्मण्या निषेधमाह, स्मृतिः ।

“एयक् चितिं समारुह्य न विप्रा गन्तुमर्हति” ॥

सहमरणं । मृतभर्त्ता सह ज्वलचितारोहण

पूर्वकं स्त्रिया मरणं । यथा,—

“भर्त्तानुमरणं काले याः कुर्वन्ति तथाविधाः ।

कामात्क्रोधाद्भयान्मोहात्स्वर्वाः पूता भवन्ति ताः” ॥

इति महाभारतं ॥

अनुमा, स्त्री, (अनु + मा + भावे अङ् ।) अनु-
मितिः । अनुमानं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानं, स्त्री, (अनु + मा + ल्युट् ।) अनुमिति-
करणं । अनुमितिः । इति चिन्तामणिः ॥ तत्पर्याय-
यः । अनुमा २ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अनुमानोक्तिः, स्त्री, (अनुमानेन उक्तिः कथनं तत्-
पुरुषः ।) तर्कः । ऊहः । इति हज्जायुधः ॥

अनुमितिः, स्त्री, (अनु + मा + क्तिन् ।) अनुभव-
विशेषः । व्याप्तिविशिष्टपञ्चधर्मताज्ञानजन्यज्ञानं ।
यथा,—“धूमदर्शनादङ्गिमान् पर्वत इत्याकार-
ज्ञानं । अस्या व्यापारकारणं परामर्शः । अस्याः
कारणं व्याप्तिज्ञानं” । इति भाषापरिच्छेदः ॥

अनुमोदितं, त्रि, (अनु + मुद + णिच् + कर्मणि
क्तः ।) कृतानुमोदनं । अनुमतं । यथा,—
“भवता यद्भवसितं तन्मे साध्वनुमोदितं” ।

इति श्रीभागवतं ॥

“गान्धर्वेण विवाहेन बङ्गोऽप्य मुनिकन्यकाः ।
अयन्ते परिणीतास्ताः पितृभिश्चानुमोदिताः” ॥

इति शाकुन्तले ।)

अनुयायी, [न] त्रि, (अनुयाति पश्चात् गच्छति,
अनु + या + णिनि ।) सदृशः । पश्चाद्गामी ।

यथा । मुख्यानुयायिनि प्रिष्टावित्यनुबन्धशब्दार्थे
अमरः ॥

अनुयुक्तः, पुं, (अनु + युज् + क्तः ।) मृतकाध्येता ।
इति महाभारतं । (अभियुक्तः । निन्दितः । जिज्ञा-
सितपदार्थः । कृतप्रश्नः ।)

अनुयोक्ता, [न] पुं, (अनु + युज् + टच् ।) मृत-
काध्यापकः । इति महाभारतं ॥ (प्रश्नकर्त्ता ।)

अनुयोगः, पुं, (अनु + युज् + घञ् ।) प्रश्नः । इत्यमरः ॥

अनुयोगकृतं, पुं, (अनुयोगं प्रश्नविषयसन्देहं कृन्तति
क्विति, अनुयोग + कृत् + क्तिप् ।) आचार्यः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोजनं, स्त्री, (अनु + यज् + णिच् + ल्युट् ।) प्रश्नः ।
इति हेमचन्द्रः ॥

अनुयोज्यं, त्रि, (अनुयुज्यते नियुज्यते, अनु +
युज् + शक्यार्थे ण्यत् ।) निन्दा । अनुपूर्वक-
निन्दार्थयुज्यधातोः कर्मणि यप्रत्ययः ॥ (प्रत्ययः ।
जिज्ञास्यः ।

“ममेदमिति यो ब्रूयात् सोऽनुयोज्यो यथाविधिः”
इति मनुः ।)

अनुरक्तः, त्रि, (अनु + रन्ज् + कर्त्तरि क्तः ।) आ-
सक्तः । अनुरागयुक्तः । यथा,—

“अनुरक्तो गुणान् भूते विरक्ता दूषणानि च” ।

इत्युद्धतः ॥